

28 – 29 лютого 2016 р.

Проблеми та перспективи розвитку
науки на початку третього тисячоліття
у країнах Європи та Азії

Секції:

Біологічні науки

Географія та геологія

Державне управління

Екологія

Економіка

Історія

Математика

Мистецтво

Педагогіка

Політологія

Право

Психологія

Соціологія

Технічні науки

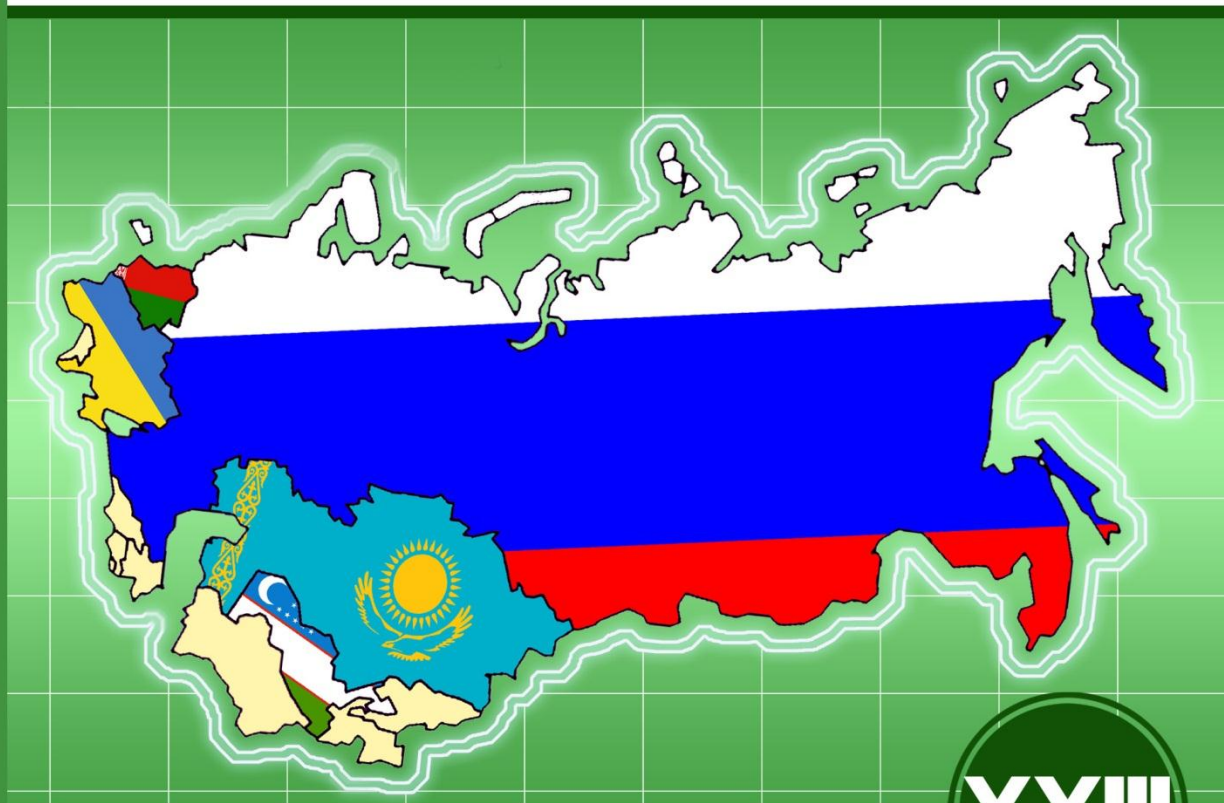
Сучасні інформаційні технології

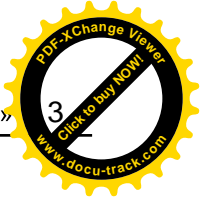
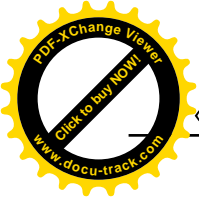
Соціальні комунікації. Медіа.

Фізична культура та спорт

Філологічні науки

Філософія

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний
університет імені Григорія Сковороди»

молодіжна громадська організація
«НЕЗАЛЕЖНА АСОЦІАЦІЯ МОЛОДІ»

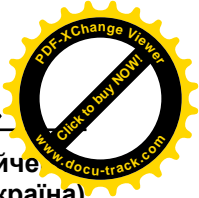
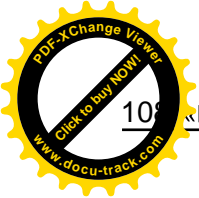
студентське наукове товариство історичного факультету
«КОМІТЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ»

МАТЕРІАЛИ

XXIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«Проблеми та перспективи розвитку науки на початку третього тисячоліття у
країнах Європи та Азії»**

28 – 29 лютого 2016 р.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ЯКІСТЬ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ВИЩОГО МЕДИЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

В умовах соціальної та економічної нестабільності зростає актуальність вивчення стану освітнього середовища у вищому навчальному закладі (ВНЗ) та його подальший розвиток. Сучасну вищу освіту зумовлює необхідність створення умов для розвитку, вдосконалення освітнього середовища у ВНЗ [1, с. 229].

Освітнє середовище - це система впливів і умов формування особистості, а також можливостей для її розвитку, що полягають в соціальному та просторово-предметному оточенні» [2, с. 27].

За визначенням П. Лернера, освітнє середовище – це “клімат” для зростання підростаючої людини. Тому його культивування має стати смисловим центром інноваційних удосконалень освіти [3, с. 87].

Освітнє середовище є насамперед підсистемою соціокультурного середовища, сукупністю спеціально організованих педагогічних умов розвитку особистості [4, с. 34]. Це структура, яка включає кілька взаємозалежних рівнів: глобальний, тобто загальноосвітні тенденції розвитку культури, освіти; регіональний, тобто освітню політику, культуру, систему освіти; та локальний – навчальний заклад, найближче оточення, сім'я.

Сьогодні зростає кількість вітчизняних та зарубіжних досліджень, у яких предметом наукового пошуку стають процеси створення освітнього середовища вищого навчального закладу (В. Іванова, Н. Калашнікова, А. Каташов, О. Макагон, О. Ліннік, І. Палашева, Л. Панченко, Л. Пікулева та ін.) Проте поза увагою дослідників залишається питання структурних компонентів та якості освітнього середовища, одним із головних орієнтирів якого є розвиток майбутнього лікаря.

Сучасний медичний університет характеризується численними зв'язками із загальноосвітніми та професійно орієнтованими навчальними закладами середнього та вищого рівня акредитації, науковими та лікувальними закладами в регіоні та країні, тобто можна говорити про взаємодію та інтеграцію освітнього середовища медичного університету та зазначених вище закладів.

Стратегічним завданням української освіти є приведення її у відповідність до світових стандартів. Для реалізації визначеної стратегії пріоритетним завданням сьогодення є забезпечення високоякісної освіти на всіх її етапах і рівнях, оцінювання її результативності та управління якістю.

Європейські стандарти щодо внутрішнього забезпечення якості освіти у ВНЗ полягають ось у чому:

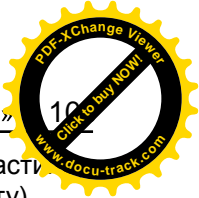
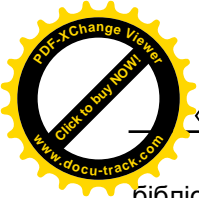
1. ВНЗ повинні втілювати стратегію постійного підвищення якості.
2. Стратегія, політика та процедури повинні мати офіційний статус і бути доступними для широкого загалу.
3. Оцінювання студентів передбачає послідовне використання оприлюднених критеріїв, правил і процедур.
4. ВНЗ повинні мати у своєму розпорядженні певні процедури й критерії, які й засвідчували відповідну кваліфікацію та високий фаховий рівень викладацького складу для здійснення своїх службових обов'язків.
5. Гарантія ВНЗ щодо забезпеченості навчальними ресурсами.
6. Публічність інформації (якісної і кількісної) про навчальні програми і кваліфікації, які вони пропонують [5, с. 49].

На формування та функціонування окремих структурних компонентів соціально-освітнього середовища медичного університету впливають зовнішні чинники, а саме: навчальні середовища середніх та професійно-орієнтованих закладів освіти, які готують абітурієнтів для медичних університетів; забезпеченість медичною допомогою в регіоні, країні, в окремих країнах світу; медичне середовище регіону, яке складається з державних органів управління охорони здоров'я, медичні заклади, наукові товариства лікарів, асоціації лікарів, здобутки медичної наукової дослідної роботи, профспілка медичних робітників та ін.; наукове середовище регіону та країни.

Соціально-освітнє середовище медичного університету є багатокомпонентним поняттям. Цілісність соціально-освітнього середовища медичного університету обумовлюється єдиною метою функціонування та діяльності, внутрішньою організованістю та впорядкованістю, яка забезпечується завдяки взаємодії елементів управління всіх рівнів як в самому університеті, так і поза його межами.

Контент матеріальних структурних компонентів освітнього середовища медичного закладу:

- Архітектурний компонент та матеріально-технічна забезпеченість (навчальні корпуси, аудиторії, гуртожитки, устаткування, забезпеченість матеріально-технічної бази, центри позааудиторної роботи та ін.).
- Презентаційно-формальні атрибути медичного університету (герб, гімн, прапор, форма одягу та ін.).
- Адміністративний компонент (ректорат, деканати, відділи інтернатури, аспірантури, докторантури, підготовче відділення та ін.).
- Навчально-методичний компонент (склад кафедр, навчальна частина, навчально-методичний відділ, інформаційний центр та ін.).

- Науковий компонент (вчена рада університету, спеціалізовані вчені ради, наукова частина бібліотека, інформаційний центр, науково-дослідні центри та школи видатних викладачів університету).
 - Естетично-оздоровчий компонент (спортивний комплекс, спортивні секції, медичний пункт, профілакторій, оздоровчі заклади, їдальня, актові зали, зали нарад, приміщення для культурномасових заходів, музеї, тематичні аудиторії та ін.).
 - Професорсько-викладацький склад.
 - Студентський контингент.
 - Студентський компонент самоврядування (студентська рада, профком студентів, студентські клуби, університетська газета та ін.).
- Нематеріальні, тобто неосяжні у просторовому аспекті компоненти соціально-освітнього середовища медичного університету:
- Імідж навчального закладу на державному та світовому рівні.
 - Соціокультурна політика медичного закладу.
 - Змістовно-методичний компонент (зміст та відповідність сучасним вимогам навчальних планів та програм, педагогічна парадигма навчання та виховання).
 - Форми та методи організації навчально-виховного процесу (раціональний розподіл часу на навчання та дозвілля, форми організації та проведення занять, організація науково-дослідної діяльності).
 - Комунікаційно-організаційний компонент (національно-етнічний склад студентів та викладачів, розподіл статусів та ролей між студентами, викладачами, співробітниками ВНЗ, мікроклімат у межах навчального закладу та в країні (місті) перебування, стиль спілкування студентів та викладачів, просторова та соціальна цільність суб'єктів навчання у межах студентського містечка та в місті, соціально-комунікативна налаштованість населення до студентської молоді) [6, с. 17].

Освітнє середовище завдяки структурованій та організованій системі складових компонентів, які охоплюють усі сфери життєдіяльності студента, забезпечують повноцінну інтеграцію суб'єкта в навчально-виховний процес. Ефективна діяльність та скерована робота кожного окремого елемента освітнього середовища медичного університету знижують до мінімуму дезадаптаційні прояви студентської молоді.

Структурні компоненти соціально-освітнього середовища медичного університету не суттєво відрізняються від компонентів інших ВНЗ, проте кожний виконує специфічні функції, обумовлені специфікою навчального закладу, особливостями зовнішніх чинників, які впливають на формування соціально-освітнього середовища медичного університету, та елементами управління в сфері медицини на світовому, державному та місцевому рівнях.

Література:

1. Макар Л. М. Сутність освітнього середовища в педагогічному процесі / Л. М. Макар // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітніх школах. – 2013. – № 30 (83). – С. 229–236
2. Ясвин В. А. Образовательная среда: от моделирования к проектированию / В. А. Ясвин. - М.: Педагогика, 2008. - 347 с.
3. Лернер П.С. Проектирование образовательной среды по формированию профориентационно значимых компетентностей учащихся / П.С. Лернер // Школьные технологии. – 2007. – № 5. – С. 86–92.
4. Роціна С.М. Розвивальне освітнє середовище навчального закладу як умова особистісного розвитку учнів / С.М. Роціна // Педагогічний альманах : зб. наук. пр. / ред. кол. В.В. Кузьменко (голова) та ін. – Херсон : РІПО, 2011. – Вип. 12. – Ч. 1. – 313 с. – С. 34–38.
5. Ляпунова В. А. Моніторинг якості освітнього середовища вищого навчального закладу / Л. В. Ляпунова // Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: Педагогіка. – 2010. – № 5. – С. 49– 57
6. Антонова К. Структурні компоненти соціально-освітнього середовища медичного університету в процесі адаптації іноземних студентів / К. Антонова // Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету. - 2013. - Ч. 3. - С. 15-21.

Науковий керівник:

кандидат філологічних наук, Фоміна Людмила Володимирівна.

Світлана Грозан
(Кіровоград, Україна)

СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА ДОСЛІДНИЦЬКИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

Постановка проблеми. В умовах сучасних вимог, спрямованих як на засвоєння програмного матеріалу, так й на формування вмінь здійснювати саморозвиток, самореалізацію майбутнього педагога, випускник вищу має володіти не тільки здатністю до відтворення системи отриманих знань, а й сформованістю механізму самостійного їх набуття. Актуалізується це положення появою нових форм переробки й отримання інформації, ускладненням соціального досвіду, протиріччями, що мають місце у вищій освіті, підвищенням вимог до особистісних якостей професіонала.